

שלא יהיה לסטרא אחרא שום אחיזה בקדושה **בְּהַאי רְעוּתָא דְסִלְקָא**
לְעֵילָא, וזה נעשה ע"י הרצון של הקרבת הקרבן שעולה למעלה וגורם את היחוד
העליון (רמ"ק) **וּבְהַאי תִּנְנָא וְתַרְבִּין דְאַתּוּקְדָן**, ובכח העשן שעולה
מהקרבת הקרבן ובכח החלבים שנשרפו על המזבח **בְּגִין לְאַתְעֲבָרָא מִן**
קְדָשָׁא, כדי שיעבור ויסתלק הסט"א מהקדושה **וְהַאי צו בְּרִשׁוּתֵיהוּ**
קַיִמָא, **לְאַפְרָשָׁא לָהּ מִן קְדָשָׁא מִגֹּז הַאי קַרְבָּנָא** ואותו
הצו שהיא העבודה זרה היא עומדת ברשות הכהנים בכדי להפריש ולהבדיל אותה
מהקדושה מתוך הקרבת הקרבן **וְאִי תִימָא צו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל**, ואם
תאמר שיוצא מכאן שלשון צו רומז על עבודה זרה אם כן קשה שבקרבת התמיד כתוב צו
את בני ישראל ולכאורה קשה מה הענין של קרבן תמיד לעבודה זרה **הַכִּי נָמִי דְהָא**
בְּרִשׁוּתֵיהוּ קַיִמָא, ומשיב שגם בזה שייך על ענין עבודה זרה שהרי הסט"א
עומדת ברשותם של בני ישראל (ס"א **לְאַפְרָשָׁא לָהּ מִן קְדָשָׁא**) שיפרישו ויבדילו בני ישראל
את הסט"א מהקדושה **כֹּל זְמָנָא דְעֲבָדֵי רְעוּתָא דְמֵאֲרִיהוֹן**, **דְּלֵא**
יִכְלָא לְשִׁלְטָאָה עֲלֵיהוּ. כל זמן שעושים את רצון אדוניהם שאז הסט"א לא
יכולה לשלוט עליהם לפי שאין היצה"ר שולט על האדם אלא מתוך בטלה (רמ"ק).

סוד הפסוק צו את בני ישראל להפריש ולהפריד את רוח הטומאה

וְהַאי קָרָא כְלָא אַתִּיא לְאַחְזָאָה רְזָא דְמִלָּהּ, וזה הפסוק כולו
של צו את בני ישראל בא להראות את סוד הדבר **לְאַעְטָרָא לְהַאי**
רוּחַ קְדָשָׁא לְעֵילָא לְעֵילָא, שהקרבת גורם לעטר את רוח הקודש שהיא

הלימוד היומי

המלכות שתעלה למעלה מהז"א ולמעלה אל הבינה (רמ"ק) וְלֹא־פָרֵשׂא לָהּ
 לְדַא רוּחַ טוּמְאָה, לְנַחֲתָא לָהּ לְתַתָּא לְתַתָּא. ולהפריש
 ולהבדיל ממנה את רוח הטומאה ולהורידה למטה למטה לנקב תהום רבה (רמ"ק) וְדַא
 וזה לעלות את השכינה בְּרַעוּתָא וּבְעִלּוּתָא כְּדִקְאֲמַרְןָ, נעשה ע"י
 הרצון והתפילות כמו שאמרנו וְדַא בְּעוּבְדָא כֻּלָּא כְּדִקְחִי לִיהּ. וזה
 הדבר המפריד והמבדיל את הטומאה שלא תינק כח מהקדושה נעשה ע"י עבודת הקרבת
 הקרבן הכל כראוי לו (רמ"ק).

הכהן עומד לתקן את הכל לעלות את השכינה ולהוריד את הקליפות

וְהֵאֵי קָרַא מוֹכְחָא עֲלֵיהוֹן, וזה הפסוק מוכיח על סודות אלו וְכִתְיִב
 שכתוב בפסוק צו אֶת אֶהֱרֹן וְאֶת בְּנָיו לֵאמֹר. ומש"כ בפסוק
 צו צו: דַּא עֲבוּדָה זָרָה, רוּחַ מְסֻאָבָא. פירושו שזה רומז על עבודה
 זרה ועל רוח הטומאה שע"י הקרבן מכניעים אותה (מק"מ) לֵאמֹר: דַּא אֶתְתָּא,
 דַּאֲקָרִי יִרְאֵת יִי'. ומש"כ בפסוק לאמר פירושו שהיא האשה דהיינו השכינה
 שנקראת יראת ה' מצד הדינים שבה (רמ"ק) והראיה שלאמר היא השכינה הוא בגלל
 כְּתִיב הָכָא לֵאמֹר, וְכִתְיִב הָתָם (ירמיה ג) לֵאמֹר הֵן יִשְׁלַח
 אִישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ. שכתוב כאן מילת לאמר וכתוב שם בגלות וכמו שבגלות לאמר
 הן ישלח איש את אשתו הכוונה על האשה כך כאן הכוונה על האשה שהיא המלכות
 וְהֵאֵי אוֹקְמוּהִי. בְּגִין כֶּךָ כֻּלָּא אֶתְתָּר, וכבר העמדנו וביארנו את הענין
 ולכן הכל נזכר בפסוק וְכִהְנֵא קִיִּמָּא לְאֶתְתָּקְנָא כֻּלָּא בְּרִזָּא

הלימוד היומי

דְּאָדָם וּבְהֵמָה. והכהן עומד לתקן את הכל בסוד אדם לעלות את השכינה באצילות ובסוד בהמה להוריד את הקליפה לנקב של תהום רבה (רמ"ק).

הצדיקים יתקיימו בעוה"ז ובעוה"ב

זָכָאָה חוֹלְקֵיהוּן דְּצַדִּיקַיָּא בְּעֶלְמָא דִּין וּבְעֶלְמָא דְּאִתִּי,
 אשרי חלקם של הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא **דְּאִינוּן יְדַעֵי**
אוֹרְחֵי דְּאוֹרֵייתָא, וְאִזְלִי בָּהּ בְּאַרְחַ קְשׁוּט, שהם יודעים את
 דרכי התורה לפי שאין עם הארץ חסיד (רמ"ק) והולכים בה בדרכי האמת ומקיימים את
 התורה ולא רק מדרש בלא מעשה (רמ"ק) **עָלִייהוּ כְּתִיב** (ישעיה לח) **יְי'**
עֲלֵיהֶם יְחִיו. מָאן עֲלֵיהֶם. אֲלִין אֲרַחֵי דְּאוֹרֵייתָא. ועליהם
 כתוב ה' עליהם יחיו. ושואל מה הפירוש עליהם ומשיב שהם דרכי ומצוות התורה כמו
 ציצית ותפילין שנמצא עליהם (מק"מ) **יְחִיו: יְתַקֵּימוּן, בְּעֶלְמָא דִּין**
וּבְעֶלְמָא דְּאִתִּי. ומש"כ יחיו פירושו שהם יתקיימו בעולם הזה ובעולם הבא.

השכינה עולה ומתעטרת למעלה בז"א ולמטה בבינה

תָּא חֲזִי, כְּתִיב בא וראה שכתוב בפסוק **זאת תורת העולה, אָמַר**
רַבִּי חֲזִי, [קעז] הָאִי קָרָא אוֹקִימְנָא לִיהּ בְּהָאִי

אור הרשב"י

[קעז] הרמ"ק כתב שאין ענין זה מתיישב זה טעות דפוס או שזה דברי המעתיק.
 שרשב"י מביא ראיה מדברי רבי חייא ולכן

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

גוֹנוֹא, שפסוק זה כבר פירשנו אותו בזה האופן (דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל.
 שמש"כ בפסוק זאת תורת, פירושו שזה השכינה שנקראת כנסת ישראל ומש"כ העולה:
דְּהִיא סְלֵקָא, וּמִתְעַפָּרָא לְעֵילָא לְעֵילָא, לְאַתְקִשְׁרָא
כְּדָקָא יְאוּת, עַד אֲתֵר דְּאַקְרִי העולה פירושו שהשכינה עולה ומתעטרת
 למעלה בז"א ולמעלה בבינה (רמ"ק) להקשר עם ז"א ולעלות עימו עד מקום הבינה (רמ"ק)
 שנקרא **קִדְשׁ קִדְשִׁים**).

העולה יש בכוחה לבטל את הקלי' שנקראת מחשבה רעה

דְּבַר אַחַר) פירוש אחר שמש"כ בפסוק **זאת תורת, דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל.**
 זאת תורת פירושו שזה השכינה שנקראת כנסת ישראל ומש"כ העולה: **דָּא**
מִחְשְׁבַּה רְעָה, העולה פירושו שיש בכוחה לבטל את הקלי' שנקרא מחשבה רעה
דְּאִיהִי סְלֵקָא עַל רְעוּתָא דְּבַר נָשׁ לְאַסְטָאָה לִּיהִי
מֵאַרְחָ קְשׁוּט, שהיא עולה על הרצון של האדם להטעות אותו מדרך האמת בכדי
 שיעבוד עבודה זרה [קענז] ומש"כ **הִיא הָעוֹלָה, הִיא דְּסְלֵקָא**
וְאַסְטִיאַת לִּיהִי לְבַר נָשׁ, היא העולה פירושו שהקלי' הזאת היא עולה
 ומטעה את האדם מדרך האמת **וּבְעֵי לְאוּקְרָא לָהּ בְּנוֹרָא. בְּגִין דְּלָא**

אור הרשב"י

אם ראיתי בלבי לא ישמע ה' אא"כ היתה
 מחשבת ע"ז שכתוב בה (יחזקאל יד) למען
 תפוש את בית ישראל בלבם.

[קענז] וכתוב בספר כד הקמח שמחשבה רעה
 אין הקדוש ברוך הוא מצרפה למעשה ואינו
 נענש עליה, וכן אמר הכתוב (תהלים סו) און

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000